

KINTA KOLUMNA

EL GRA AL CUL DE AYUSO

De la vaga il·limitada dels metges Madrilenys a la vaga nacional

És com un “dejà vu” de quan el govern d’Artur Mas es va carregar el sistema sanitari català privatitzant a tort i a dret i retallant pels quatre cantons.

A Madrid, de primer plat, una mani monstre per escalfar motors. Centenars de milers de manifestants en defensa del sistema públic sanitari de la regió. Els metges dels hospitals madrilenys inicien un històric moviment contra la precarietat de la professió i les massives retallades laborals. Un moviment unit i sincronitzat entre els diferents hospitals que demostra la radicalitat del moviment.

De segon plat, el 21 de novembre començarà la vaga il·limitada de 5.000 metges, inclosos pediatres, que protesten contra la "sobrecàrrega de treball", les "inacabables" llistes d’espera i "el temps insuficient" dedicat als pacients.

I Ayuso, molt xula ella, diu que la vaga s'està extingint però intenta trencar-la amb serveis mínims abusius que van del 50% al 100%. És per Ayuso el tret de la derrota? En tot cas o la seva ministra de sanitat marxa, o tot el govern regional del Partit Popular se'n va.

Aquesta és la resposta a les polítiques sanitàries de la presidenta de la Comunitat de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, la gran figura del Partit Popular que està reestructurant el sistema sanitari privatitzant-lo.

Madrid és la regió que menys inverteix en salut per càpita. La mitjana nacional és de 1.700 euros però a Madrid és de 1.300 i la que té menys metges i infermeres per càpita i una gestió desastrosa com la dels nous centres d'atenció d'urgència no hospitalària, alguns dels quals només ofereixen vídeoconsultes. I per tan hi ha una manera molt senzilla d'aturar el moviment: donar contractes que no siguin només d'un mes, d'una setmana o d'un cap de setmana. Però aquí la cosa es complica.

El tercer plat és contundent. Es convoca la primera vaga, en 25 anys, a nivell nacional contra el Reial Decret Llei del 29/2020 que permet la contractació de metges no titulats, no europeus i la

mobilitat forçosa d'especialistes entre els diferents serveis. En definitiva, precarietat, sobrecarrega, mal pagats i esgotats després de vuit mesos de pandèmia.

Els que més pateixen són els pacients, covid i no covid, oncològics, neurològics, crònics... La seva atenció es retarda, s'acumula i perden la Qualitat Assistencial. El virus va obligar a ajornar més de 50.000 operacions i gairebé un milió de consultes als hospitals madrilenys només entre març i abril.

Al sistema sanitari madrileny, les dades mostren l'abast dels abusos. Segons dades del Ministeri de Sanitat, dels 11.970 metges, 6.215 tenen contractes precaris temporals i afecta totes les especialitats mèdiques: traumatòlegs, oncòlegs, cirurgians, internistes i metges d'urgències.

I ara els postres. La batalla ha esclatat concretament per la recent mesura del govern madrileny, és la gota que fa vessar el vas. Molts metges exerceixen des de fa deu, vint o trenta anys amb contractes temporals renovats. El govern de Ayuso posa en marxa la Plataforma d'Oferta Pública d'Ocupació. Es tracta de convocar concursos per fer contractes fixos. Com a efecte pervers, ha provocat més de 6.000 acomiadaments, el mes passat, entre el personal sanitari contractat específicament per lluitar contra la pandèmia.

I com a cafè, implica que tots els metges contractats, malgrat la seva experiència i capacitats, han de superar exàmens per continuar treballant. Concretament, significa acomiadaments massius que podrien arribar a nivells històrics, perquè l'experiència en la professió no es correspon quasi mai amb les matèries dels exàmens.

Aquest clímax de crisi sanitària és la conseqüència d'unes polítiques neoliberals que continuen sent les constants i impregnen les polítiques sanitàries de tots els governs autonòmics, independentment del seu color polític.